

A HAJLÍTHATATLAN

Erős vagyok, szívós,
nyakas,
mint a rugóban
élő vas,
mint üllő, kit
életre kelt
kalapács keményen
nevelt,
szikrákat munkára
fogva,
füstölgő parazsat
fonva.

Madárszárny vagyok,
hús, éles
hasított levegőre
éhes,
felhőtetőt seprő
páros,
pengetestű
mutatványos,
- táncol, pörög a Föld
szélén -
az Ég billeg szárnya
végén.

Dőlt kérékre szemet
vető,
magokra éhező
malomkő
vagyok, ki egyedül
vájja
önsúlyát, kergeti,
rágja,
szavát álmaiba
őrli,
el nem szórja,
el nem csépli...

Vállat vetek minden
vállnak,
szolgahitű
szabadságnak
hajlongó, magányos
gőgnek,
kegyosztóknak,
- meg nem törnek -
mert erős vagyok, szívós,
nyakas,
mint a rugóban
éledő vas.

DANI IMRE

Hódmezővásárhely

AKINEK LELKE...

Akinek lelke
lakik most bennem,
vak lett, s valódi
vakká tett engem.

Akinek szíve
szorít most bennem,
bánata felnőtt,
fölnevelt engem.

Akinek kenyere
javát megettem,
sarokba szorulva
éhezik bennem.

Az, aki teheti,
adjon hát ennem,
szerető tenyerén
tartson meg engem!